

Ion Stratan

S-a născut la 1 octombrie 1955, în comuna Izbiceni, județul Olt.

A absolvit Liceul Alexandru Ioan Cuza din Ploiești și Facultatea de Litere a Universității din București.

A fost membru al **Cenacului de Luni**, al Cenaclului **Amfiteatru** din București și al Cenaclului **I.L. Caragiale** din Ploiești.

A debutat în anul 1972 în revista Amfiteatru.

A debutat editorial cu volumul **Ieșirea din apă** (ed. Cartea Românească, 1981).

A publicat următoarele volume de poezie: **Aer cu diamante** (volum colectiv, ed.Litera, 1982), **Cinci cîntece pentru eroii civilizatori** (ed.Albatros, 1983), **Lumină de la foc** (ed.Cartea Românească, 1990), **Lux** (ed.Albatros, 1992), **Ruleta rusească** (ed.Cartea Românească, 1993), **Desfacerea** (ed.Eminescu, 1994), **O zi bună pentru a muri** (ed.Pontica, 1995), **Cîntă, zeiță, minia...** (ed.Cartea Românească, 1996), **Mai mult ca moartea** (ed.Axa, Botoșani, 1997), **De partea morților** (ed.LiberArt, Ploiești, 1998), **Apa moale** (ed.Albatros, 1998), **Celebra specie umană** (antologie, ed.Helicon, Timișoara, 1999), **Oameni care merg** (Premier, Ploiești, 1999), **Crucea verbului** (ed.Paralela 45, Pitești, 1999), **Zăpadă noaptea** (Ploiești, 2000), **Biblioteca de dinamită** (ed.Cartea Românească, 2001), **Jocurile tăcute** (ed.Călăuza, Deva, 2001), **O lume de cuvinte** (ed.Limes, Cluj, 2001), **Spălarea apei** (Eminescu, 2001), **Biserica ploii** (Ed. Fundației "Gheorghe Cernea", Ploiești, 2001), **Țara dispărută** (ed.Noul Orfeu, București, 2003), **Pămînt vinovat** (antologie, ed.Premier, Ploiești, 2003).

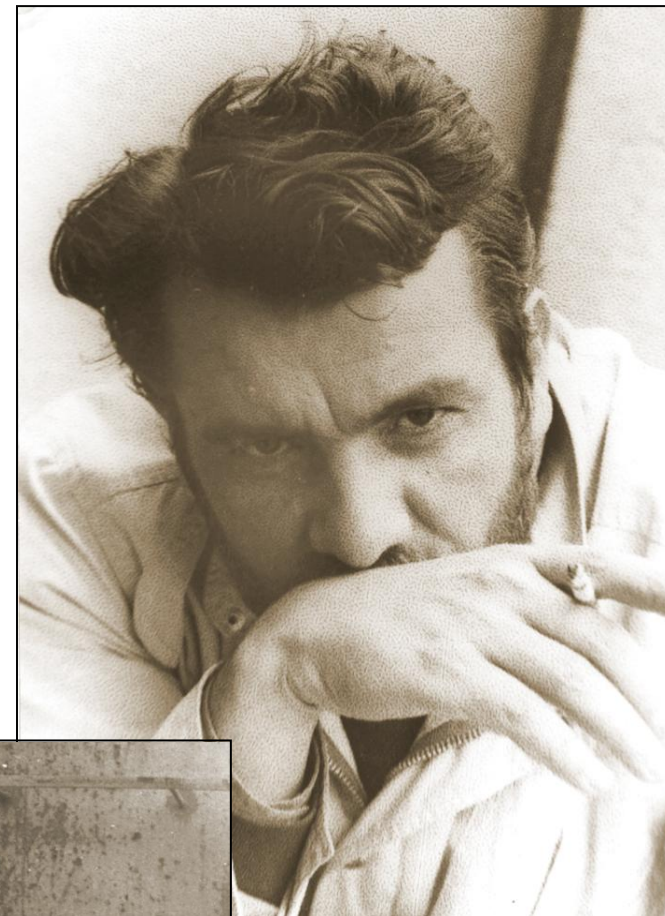
În anul 1998 a publicat la editura Athenaeum din Ploiești, volumul de aforisme paradoxale **Cafeaua cu sare**. Volumul **Ruleta rusească** a fost tradus în limba franceză (**La roulette russe**, ed. Royaumont, 1995).

A publicat poezie, eseuri, critică literară, traduceri, publicistică politică în majoritatea revistelor literare din țară și în reviste din străinătate. Este prezent în numeroase antologii de poezie din țară și din străinătate (Canada, Franța, Anglia, SUA, Serbia, Macedonia, Germania). A primit mai multe premii, dintre care:

Premiul Nichita Stănescu al Fundației Nichita Stănescu (1990), **Premiul Uniunii Scriitorilor din România** (1993), **Premiul Mihai Eminescu** al Academiei Române (1995), **Premiul Frontiera Poesis** (Satu Mare, 1999), **Premiul Marin Sorescu** la Festivalul Internațional de Poezie Europa km 0 (Sighetul Marmăției, 2001), **Premiul pentru Poezie al Asociației Scriitorilor Profesioniști din România - ASPRO** (2002), **Premiul Radu Enescu** al revistei Familia (Oradea, 2002), **Premiul Dafora** la Zilele revistelor din Transilvania și Banat (Mediaș, 2002), **Premiul Asociației Scriitorilor din București** pe anul 2001, **Premiul Fundației Constantin Stere** (Ploiești, 2003).

Ion Stratan a fost membru al Uniunii Scriitorilor din România și al ADELFI (Association des Ecrivains de Langue Française). A fost redactor-șef adjunct al revistei **Contrapunct** a Uniunii Scriitorilor din România.

S-a stins din viață în ziua de 19 octombrie 2005.

Whine

Cuvînt împușcat în ceafă

pînă la urmă n-a vrut să spună nimic
acel cuvînt luat prizonier de dragul războiului,
așa că dușmanii l-au împușcat în ceafă...

...Ei urau graiul.
...Ei urau sensul cuvîntului orb pe care,
pentru că era orb nu l-au mai legat la ochi...
L-au împușcat pur și simplu în ceafă...

Smulgerea pămîntului de sub picioare

„DUȘMANII MEI SE ÎNMULȚESC
ȘI NEDREPTATEA MĂ-MPRESOARĂ
ABIA MAI POT SĂ MAI TRĂIESC
DE CINE N-AM LĂSAT SĂ MOARĂ”

Alexandru Macedonski

Iată-mă, un străin
Într-o țară străină
vorbind o limbă străină
neînțeles de nici un locuitor
pentru că toți sînt ocupați cu crimele,
cu furtul și cu înjuratul...

Mult drum am făcut,
și-s obosit de pietre și de nori

Scurt drum am făcut
în viața noastră foarte scurtă...

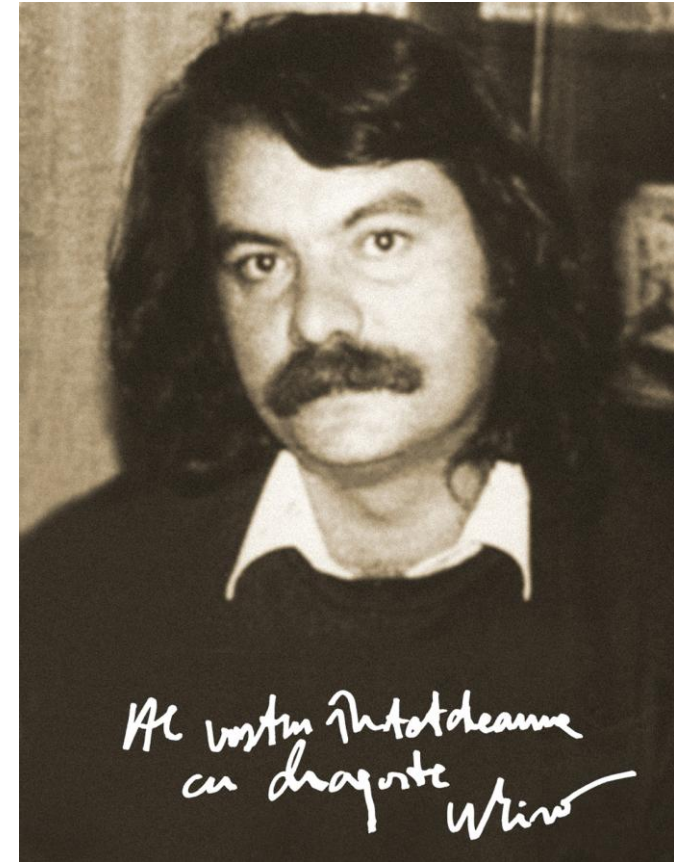
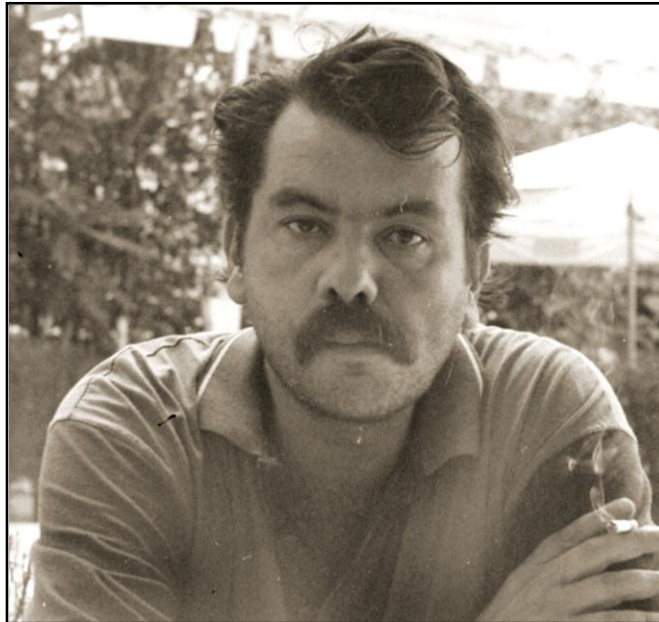
Ca niște gheme sîntem,
Ne-au smuls pămîntul de sub picioare

Altă lumină

Murisem.
De trei zile mă pomeneau.
Nu scoteam nici un au.
Și nu mă durea.
Murisem pe stea,
acolo unde m-au durut
demult picioarele
iar soarele, marele,
dispăruse...

Făcliile erau puse
în sala cea mare,
cea zisă a craniului,
unde intră fantomele raiului

A venit Moartea la mine
la moară și mi-a dat un sac
- Macină vorbe,
mi-e drag să te-ascult
cum faci tu făină din norul sinucigaș
și din vecina fără de vină

*Și dacă scriu,
e pentru că nu țin minte,
nu țin piersică și nu țin alinte.
Și dacă scriu
e pentru că nu-mi amintesc
unde este
mormîntul meu zburător.*